

OLMEPEENISTUS

JAAN LENS
juhataja abi

Viimasel ajal on väga suurt tähelepanu pööratud töötajate isiklike tarbimisvajaduste rahuldamisele, mis on kindlasti üheks püsiva kollektiivi loomise aluseks. Ka meil on püütud sellel alal midagi ära teha. Esimene suurem ettevõtmine oli söökla avamine. Kergesti see ei läinud. Takistuseks olid igasugused ametkondlikud barjäärid. Kord ei vastanud ruum nõuetele, siis jälle ei leitud sööklat, kust oleks toitu väljastatud. Kuid siiski avas Rapla KEK-i iseteenindav söökla 14.veebruari 1968 oma ukse. Alates sellest ajast oleme toidu saanud küll Rapla restoranist, õllesaalist, Valtust, Keavast ja mõnikord valmistatud ka kohapeal.

Teiseks ettevõtmiseks oli lasteaia avamine samas majas, kus söökla. Kuid lasteaia olime sunnitud sulgema sanitaar-epidemioloogiajaama nõudel, sest ruumid ei vastanud nõuetele.

Meil puudub saal, kus saaks pidada koosolekuid, kuulata kontserte ja organiseerida muid üritusi. See pärast otsustasime selliste ürituste või õigemini mini-ürituste jaoks ehitada ruumid elamute keldrikorrustele. Esimese elamu keldrisse ehitati 1967.aastal ruum söökla ja köögi jaoks. Järgmise elamu keldrisse ehitati soome saun ja puhkeruum. Kolmanda elamu keldrikorrusele puhkeruum, mis täidab ka koosolekute saali otstarvet. Viimase elamu keldrisse ehitati jällegi soome saun ja puhkeruumid, mida edukalt kasutatakse perekondlikeks koosviibimisteks.

Edaspidises plaanis on olmetingimuste parandamine mitmes loigus. Kavas on selvepesumaja avamine eeskätt KEK-i inimestele. Seoses uue administratiivhoone valmimisega paraneb söökla olukord, saame korraliku

saali jne. Lastesõime ja -aia kohtade kriisi lahendamiseks tegime rajooni täitevkomiteele ettepaneku koostöökorras ehitada Raplasse lastepäevakodu.